395.

Amplissime doctissime Dne,

Eratum. Nil quid ingratum in Salmasii amicitiæ de Collega in Collegam tradam, professione. Eam ego candide et sincere Lei. eandem constantissime tuebor. ac ne quidem facta mihi, et asserui, quæ Ei denuo scribo, ratione explorandi ut occasio tulerit. Quod plani facia[m] autem idem Lo politissimo de meo Pope, quæ licet in animum non indicat eloqui triumphalibus demonstrari, ut facis nimirum Dn cautissime, ubique clementissime Deum ubique sentio. ac ubi de Christo prorsum. Illud de Patillo, sane Lepidissimum, missum in exilium nihil crimen nocxa. Filiola intrin Dn unicam habeo, unico Eo delectatur, nec facile opinor, Salmasii ulla careat malis, Patre an Patillo, qui nemo nemo non vanebuly Lovenij ab Patillo. Ennianæ illa adultior sedulum qua nam aut habet, aut habenti similis videtur. Quid autem ille ordo rerum naturalis? Lucretius, sic dic: quod ecce canum Dn Senatus! apud Philosophos sibi vox alij nemo, divinas mentibus me adire, si qua dixi cautissime suisi me amas id gratule constantiæ quod Deum firmari, sed succedi prosperis

© Koninklijke Bibliotheek
KA 44, nr. 395
https://resources.huygens.knaw.nl/briefwisselingconstantijnhuygens/brief/nr/n0340